

१९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 आरुरोहमहाबाहुः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ सकुण्डलं समुकुटं सुनसंस्वायतेक्षणं ॥ १९ ॥ चित्रसेनशिरः कायादपाहरतपांडवः ॥ सपपातरथोपस्येदिवाकरसम
 द्युतिः ॥ २० ॥ चित्रसेनं विशस्तुदृष्ट्वा तत्र महारथाः ॥ साधुवादस्वनां श्रुतः सिंहनादां श्रुतः ॥ २१ ॥ विशस्तं भ्रातरं दृष्ट्वा कर्णपुत्रो महारथौ ॥ सुषेणः
 सत्यसेनश्च मुंचंतौ विविधानशरान् ॥ २२ ॥ ततोभ्यधावतां तूर्णपांडवं रथिनां वरं ॥ जिघांसंतौ यथानांगव्याघ्रौ राजन्महावने ॥ २३ ॥ तावभ्यधावतां तीक्ष्णौ
 द्वावप्येनं महारथं ॥ शरौ घान्सम्यगस्यंतौ जीमूतौ सलिलं यथा ॥ २४ ॥ सशरैः सर्वतो विद्धः प्रहृष्ट इव पांडवः ॥ अन्यत्कामं कमादाय रथमारुह्य वेगवान् ॥ २५ ॥
 अतिष्ठुतरणे वीरः क्रुद्धरूप इवांतकः ॥ तस्य तौ भ्रातरौ राजन् शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २६ ॥ रथं विशकलीकर्तुं समारब्धौ विशांपते ॥ ततः प्रहस्य नकुलश्चतुर्भिश्चतु
 रोरणे ॥ २७ ॥ जघान निशितैर्बाणैः सत्यसेनस्य वाजिनः ॥ ततः संधाय नाराचं रुक्मपुंखं शिलाशितं ॥ २८ ॥ धनुश्चिच्छेद राजेन्द्रसत्यसेनस्य पांडवः ॥ अथा
 न्यं रथमास्थाय धनुरादाय चापरं ॥ २९ ॥ सत्यसेनः सुषेणश्च पांडवं पर्यधावतां ॥ अविध्यत्तावसंभ्रांतौ माद्रीपुत्रः प्रतापवान् ॥ ३० ॥ द्वाभ्यां द्वाभ्यां महाराजश
 राभ्यां रणमर्धनि ॥ सुषेणस्तुततः क्रुद्धः पांडवस्य महद्भुतः ॥ ३१ ॥ चिच्छेद प्रहसन् युद्धे क्षुरप्रेरणमहारथः ॥ अथान्यद्भनुरादाय वेगघ्नं भा
 सुषेणं पंचभिर्विध्वा ध्वजमेकेन चिच्छिदे ॥ सत्यसेनस्य सधनुर्हस्तावापंचमारिष ॥ ३२ ॥ चिच्छेद तरसा युद्धे तत उच्चुक्रुशुर्जनाः ॥ अथान्यद्भनुरादाय वेगघ्नं भा
 रसाधनं ॥ ३४ ॥ शरैः संछादयामास समं तापांडुनंदनं ॥ सन्निवार्य तु तान्वाणान् नकुलः परवीरहा ॥ ३५ ॥ सत्यसेनं सुषेणं च द्वाभ्यां द्वाभ्यां चिच्छेद क्रु
 त्यविध्येतां पृथक् पृथक् गजिह्वगैः ॥ ३६ ॥ सारथिं चास्य राजेन्द्रशितैर्विव्यध तु शरैः ॥ सत्यसेनो रथे पांतु नकुलस्य धनुस्तथा ॥ ३७ ॥ पृथक् शराभ्यां चिच्छेद क्रु
 तहस्तः प्रतापवान् ॥ सरथेति रथस्तिष्ठन् रथशक्तिं परामृशत् ॥ ३८ ॥ स्वर्णदंडामकुंठाग्रतैलधौ तां सुनिर्मलां ॥ लेलिहानां मिमिव विभो नागकन्यां महाविषां ॥
 ॥ ३९ ॥ समुद्यम्य च चिक्षेप सत्यसेनस्य संयुगे ॥ सातस्य हृदयं संख्ये विभेदशतधानुप ॥ ४० ॥ सपपातरथाद्भूमिं गतसत्त्वो ल्यचेतनः ॥ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा सुषे
 णः क्रोधमूछितः ॥ ४१ ॥ अभ्यवर्षच्छरैस्तूर्णपादां तां पांडुनंदनं ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहान् ध्वजं छित्वा च पंचभिः ॥ ४२ ॥ त्रिभिर्वै सारथिं हत्वा कर्णपुत्रो ननादह ॥
 नकुलं विरथं दृष्ट्वा द्रौपदेयो महारथं ॥ ४३ ॥ सुतसो मोभिदुद्राव परीप्सन् पितरं ॥ ततो धिरुह्य नकुलः सुतसो मस्यंतरथं ॥ ४४ ॥